

ת"פ 55803/06/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל פצ'ונקו

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 55803-06-17 מדינת ישראל נ' פצ'ונקו

בפני: כב' השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י עו"ד גלית זיממן לשכת תביעות לכיש
נגד
הנאשם מיכאל פצ'ונקו ע"י ב"כ עו"ד דוד כץ

הכרעת דין

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו התפרצות למגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד.
2. בכתב האישום נטען, כי ביום 16.5.17 בשעה 01.55 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לבית ברח' ביל"ו 27 בקריית גת (להלן: "**הבית**"), בכך שמשך את דלת הרשת האחורית, עד שנשבר מנעול הפלסטיק, שבר את לשונית ההזזה ופרץ לבית, ממנו גנב שעונים מזהב, שרשרת זהב, צמידים, שרשרת פנינים, משקפי ראייה ומטבעות.
3. בפתח הכרעת הדין מודיע בית המשפט כי מצא לנכון לזכות את הנאשם מחמת הספק.
4. יודגש כי מדובר בזיכוי מחמת הספק שהוא זיכוי "על חוט השערה", שכן מדובר בשרשרת ראיות נסיבתיות, אשר כוללות בדל סיגריה שנתפס בזירת ההתפרצות עליו נמצא הדנ"א של הנאשם, כאשר הנאשם נצפה ע"י סייר חברת האבטחה בסמוך לזירת העבירה בשעת לילה מאוחרת, וכאשר התנהגותו באותה עת היתה מחשידה ונמצאו סתירות מרובות בגרסתו. למרות מסכת הראיות המפלילה האמורה לעיל, ולמרות שבית המשפט התקשה לתת אמון בעדותו של הנאשם - מצא בית המשפט כי קיימת שורה ארוכה של תמיהות, שבהצטברן יחד זו לזו, מקימות ספק סביר באשמו של הנאשם.
5. הראיות המפלילות את הנאשם בקליפת אגוז הינן שתיים: **ראשית**, הסייר יואל קייזמן (להלן: "**הסייר**"), אשר הגיע למקום בעקבות האזעקה שהופעלה, ראה את הנאשם בסמוך וניהל איתו דין ודברים. **ושנית**, בדל סיגריה שנותר בזירת העבירה עליו נמצא הדנ"א של הנאשם.
6. יצוין כבר כאן במבוא פסק הדין, כי בניגוד להודעותיו של הנאשם, בהן הכחיש את המפגש עם הסייר, וטען

כי איננו זוכר מפגש כזה, הרי שבעת עדותו בבית המשפט, אישר הנאשם את המפגש עם הסייר, כך שמשקלה של ראיה זו פחת, בהתאם לצמצום יריעת המחלוקת, רק לסתירות שבגרסתו של הנאשם. נותרה הראיה המרכזית שהיא בדל הסיגריה עם הדנ"א של הנאשם שנתפס בזירת העבירה, כאשר הנאשם הכחיש מכל וכל כי היה בבית.

7. להלן ייבחנו את שתי הראיות המרכזיות להפללת הנאשם: שרידי דנ"א על בדל סיגריה והמצאותו בסמוך לזירת ההתפרצות ע"י הסייר.

ממצאי דנ"א של הנאשם על בדל סיגריה שנתפס בזירה

8. אין מחלוקת כי בזירת ההתפרצות נערכה ביקורת מז"פ למחרת ההתפרצות, ועל גבי המיטה הזוגית נתפס בדל סיגריה, שעליו נטען שנמצא הדנ"א של הנאשם, כאשר הנאשם מצידו, הכחיש כי היה במקום.

9. **עדים מיותרים** - באשר לבדל הסיגריה שעליו דגימת הדנ"א של הנאשם, חקרה ההגנה עדים רבים הנוגעים לשרשרת העברת המוצגים. בסופו של יום נתברר כי מדובר בעדים מיותרים, וחבל שההגנה הטריחה עדים כה רבים ובזבזה זמן שיפוטי יקר. יצוין כי בשלב הדיון לפי סעיף 144 לחסד"פ, ביום 31.1.18, ציין הסניגור כי ההגנה תתקוף רק את חוות הדעת, ותטען כי הנאשם הופלל על ידי אחרים. לא נטענה כל טענה באשר לשרשרת המוצגים (ע' 7 ש' 1-2 לפרו'). גם בפתח הסיכומים, הצהיר הסניגור כי למרות שיש מחדלים בשרשרת העברת הבדל ובדיקותו, ההגנה לא תטען לעניין זה (ע' 66 ש' 18 לפרו'). הלכה למעשה, ההגנה למעשה לא חלקה באופן ממשי על המצאות דנ"א של הנאשם על בדל הסיגריה שנתפס בזירה. בשלב הסיכומים נטענה רק טענה אחת בנוגע לחוות הדעת של הדנ"א, והיא שלא הובא המומחה אשר בדק את דגימת הדנ"א של הנאשם עצמו, אותה השוותה המומחית לדנ"א שהופק מבדל הסיגריה שנמצא בזירה. אם זו היתה הטענה היחידה, ניתן היה לטעון אותה גם ללא כל חקירה מיותרת של עדים כה רבים וצר הדבר שהוטרחו עדים כה רבים לעניין חוות הדעת.

10. **ממצאי חוות הדעת - המומחית יעל הרמן**, ערכה את חוות הדעת ת/9, כמו גם את חוות הדעת הראשונית, טרם הזיהוי, ת/17. המומחית הסבירה, כי ת/17 היא חוות דעת ראשונית שניתנה עם העברת בדל הסיגריה, המפרטת כי נמצאה דגימת דנ"א על בדל הסיגריה. לאחר שניטלה מהנאשם דגימת דנ"א, הועברו אליה פרטי הדנ"א של הנאשם, ואז נמצאה השוואה וניתנה חוות דעת השניה ת/9, ממנה עולה כי פרופיל הדנ"א שהתקבל מהבדל, תואם לפרופיל הדנ"א של הנאשם, בשכיחות שנאמדת באחד ליותר ממיליארד פריטים.

11. בחקירתה בבית המשפט, הסבירה המומחית כי פרופיל הדנ"א של הנאשם נמצא במאגר, אולם חוות הדעת ת/9 ניתנה על יסוד דגימה קונקרטית שניטלה לאחר שהוא נעצר בתיק הזה. בחוות דעת ת/9 עצמה, מצוין כי ממעבדת מאגר דנ"א התקבל פרופיל הדנ"א של הנאשם, שנבדק על ידי מומחה אחר הוא **המפקח דן זיו**. אותו דן זיו לא הובא למתן עדות, ולא הוגשה חוות דעתו.

12. יש ממש בטענת הסניגור, כי המומחית עצמה לא בדקה את פרופיל הדנ"א של הנאשם,

אלא קיבלה אותו מבודק אחר הוא המפקח דן זיו. בנסיבות אלה ראוי היה כי המאשימה תביא למתן עדות גם את אותו בודק, שכן בהעדר הנתון להשוואה מהפרופיל הגנטי שנתפס על בדל הסיגריה, לא הוכח למה השוואת דגימת הדנ"א שנמצאה על בדל הסיגריה.

13. עם זאת, מדובר בעניין טכני ופרוצדוראלי. לא היתה כל בעיה להביא את אותו עד, ולו

ההכרעה היתה תלויה רק בעניין זה, לא היה מקום לתת לנאשם ליהנות ממחדל פרוצדוראלי זה, בעיקר כאשר לא טען זאת מלכתחילה, שכן כאמור בהלכה הפסוקה ההליך הפלילי איננו אשקוקי (ע"פ 6813/16 פלוני נ' מדינת ישראל, (17/09/2018), פסקה 30 לפסה"ד ; ע"פ 8422/14 עמאר מוגאהד נ' מדינת ישראל, (10/05/2015), פסקאות 25 - 26 לפסה"ד ; ועוד רבים).

14. יצוין כי אין מדובר בסיגריה רגילה, אלא בסיגריה מגולגלת, שהנאשם אישר שהוא מעשן

סיגריות מסוג זה, ויצוין עוד כי ההשוואה הראשונה נעשתה על יסוד הדנ"א שהמאגר, ורק לשם עריכת חוות הדעת ניטלה מהנאשם דגימה קונקרטי, שנבדקה ע"י המפקח דן זיו.

15. ניתן לקבוע אפוא, כי אכן הדנ"א של הנאשם נמצא על גבי בדל הסיגריה שנתפס בזירה,

ללא הסבר מניח את הדעת.

16. **העדר הסבר** - העד עידו אזון ערך לנאשם הובלה הפוכה. העד אפי יצחק העיד כי

התלווה להובלה. הנאשם הכחיש כי היה בתוך הבית. ההובלה גם הוסרטה והנאשם הכחיש כי היה בדירה. במאמר מוסגר יצוין, כי הדיסק **11/ת** שהוגש כסרטון ההובלה, הינו למעשה תמונות מדוח מז"פ ולא מסרטון ההובלה, אולם אין מחלוקת כי הנאשם מכחיש מכל וכל את שהייתו בדירה, ואיננו מביא כל הסבר להימצאות בדל הסיגריה.

17. **מועד מציאת הבדל** - דו"ח מז"פ **8/ת** הוגש בהסכמה. כזכור, ההתפרצות היתה בסמוך

לשעה 1:55 בלילה. מהדו"ח עולה כי רק בשעה 11:20 למחרת, הגיע המז"פ לבית וערך את הדוח. בדל סיגריה מגולגלת נמצא על גבי המיטה בחדר השינה. מתצלום 18 בדוח עולה, כי הבדל היה מונח באופן בולט ממש באמצע המיטה הזוגית.

18. **העד נועם אוהיון** היה ראש משמרת הלילה של יחידת הסיור בעת ההתפרצות. מעדותו

עלה כי בסביבות 02:20 התקבל הדיווח מחברת האבטחה. לדבריו, הסייר דיווח שראה אדם יוצא מהחצר (בהמשך נראה כי לא כך אמר הסייר), ושאל אותו למעשיו והוא אמר שהוא אוסף בקבוקים והיה עם אופניים חשמליים. לאחר סריקות שנעשו במקום, כאשר החשוד לא נתפס, נכנסו השוטרים לבית, ומצאו את הדלת פתוחה עם המסילה מכופפת, דבר המעיד על התפרצות. החדר היה הפוך ולא ניתן היה ליצור קשר עם דיירי הבית שנמצאו בחו"ל, והוא הודיע לבתם על ההתפרצות, אולם היא אמרה שהיא לא יכולה להגיע והיא תידע את הוריה בבוקר.

19. בחקירה הנגדית של השוטר אוהיון, הוא נשאל אם היה רואה בדל סיגריה באמצע המיטה

אם היה מציין זאת והוא השיב: **"אם הייתי רואה הייתי מתייחס"** (ע' 41 ש' 11 לפרו'). העד ציין כי

מבחינתו האירוע הסתיים בשעה 05:25 או 06:20, כאשר מדוח מז"פ עלה כמתואר לעיל, כי בדיקת מז"פ בה נתפס בדל הסיגריה נערכה בשעה 11:20, דהיינו שש שעות לערך מאוחר יותר.

20. מכל האמור לעיל עולה, כי אכן, בדל סיגריה של הנאשם נמצא בזירה, כאשר לנאשם אין הסבר מניח את הדעת לכך. עם זאת, יש שתי עובדות המטילות צל על ראייה כבדת משקל זו: **ראשית**, בדל הסיגריה מונח באופן בולט באמצע המיטה, אולם השוטר אוחז לא זכר שראה אותו. **שנית**, שעות ארוכות חלפו מאז עזבה המשטרה את הזירה, ועד שהגיעו שוטרי מז"פ, זאת כאשר הדירה נותרה פרוצה, כאשר בעליה בחו"ל.

21. שומה על בית המשפט להביא בחשבון שתי עובדות אלה, אשר משליכות על משקלה של הראייה המשמעותית של בדל הסיגריה עם הדנ"א של הנאשם.

המצאות הנאשם בסמוך ועדות הסייר

22. כאמור לעיל, הראייה המרכזית, בנוסף להמצאות דנ"א על גבי בדל הסיגריה, היא עדותו של הסייר יואל קייזמן. יצוין כבר עתה, כי עדותו של הסייר בבית המשפט, שנמסרה ביום 6.6.18, היתה שונה במספר פרטים מהותיים מהודעתו במשטרה, שנמסרה בסמוך לאחר האירוע ביום 16.5.17 (נ/1).

23. בהודעה במשטרה מסר הסייר כדלקמן: **"אתמול עבדתי משמרת לילה, ובתאריך 16.5.17 בשעה 01.55 קיבלתי דיווח על בית ברח' ביל"ו 27 קריית גת על גילוי גלאים. הגעתי למקום בשעה 02.10, חניתי את הרכב וירדתי לבצע סריקה במקום. ראיתי את השיחים זזים והיתה אזעקה ברקע מהבית הנ"ל. בהתחלה חשבתי שמדובר בבעלי חיים שנמצאים בתוך השיחים, לא התייחסתי ועשיתי סיבוב מסביב לבית. שאלתי את המוקדנית אם יש קוד לשער, וחזרתי חזרה לרכב להביא פנס. ניסיתי להאיר את המקום ואז ראיתי אדם שנמצא על הכביש סמוך לבית. שאלתי אותו מה הוא עושה במקום, והוא אמר לי אני אוסף מתכות ובקבוקים. היתה לו ביד חבית פלסטיק ובתוכה בלטו שתי מתכות. הוא המשיך לכיוון היציאה מהרחוב לכיוון החלוץ, ואז ראיתי אותו הולך שמאלה, לסמטה ליד גן ילדים. אחרי דקה הוא חזר אלי שוב, בלי החבית, ואמר לי: אפילו האופניים שלי שם מחכות לי, אני לא עבריין. זה מה שהוא אמר לי בערך..."** (נ/1 ש' 2 - 10). הסייר נשאל מתי ראה את הנאשם לראשונה והשיב: **"ראיתי את השיחים זזים והלכתי לרכב להביא פנס פתאום הוא הופיע בכביש"** (נ/1 ש' 12). באשר להתנהגותו של האדם שפגש, תיאר הסייר: **"הוא אמר לי אני אוסף מתכות. אני סיימתי עם זה, הכוונה עם הפשע. הוא אמר לי שבעבר הוא היה כזה ועכשיו לא. נראה לחוץ"** (נ/1 ש' 21 - 22).

24. בעדותו של הסייר בבית המשפט ביום 6.6.18 כשנה לאחר האירוע, הוא חזר על כך שתחילה שמע רעש בשיחים וחשב שמדובר בבעל חיים, וחזר לרכב להביא פנס. לדבריו זה לקח כדקה עד שחזר לזירה, ואז תיאר: **"ראיתי שם אדם. שמעתי רעש ממש מסיבי של שיחים זזים, אז ראיתי אדם שיוצא משם"** (ע' 43 ש' 19 - 20). כמתואר לעיל, בהודעה הראשונית במשטרה אין זכר ליציאה מהשיחים. גם בהמשך העדות, הבהיר הסייר כי למעשה לא ראה את הנאשם יוצא מן השיחים:

"שומע רעשים הולך... מנסה להסתכל אם יש תזוזות משהו. לא ראיתי שום דבר. חזרתי בחזרה להביא את הפנס להסתכל לעומק. כשחזרתי, ראה דמות שהולך עם מיכל גדול, עם אביזרים מתכות. ששאלתי את הדמות מה אתה עושה פה, הוא אמר אני לא פורץ לא זה וזה פחות או יותר מה שהוא אמר. סייעתי לחבר או אחר לא יודע מה" (ע' 44 ש' 2-7). בהמשך, תיאר הסייר שלאחר השיחה עם אותו אדם (שהיום הנאשם מודה כי זה היה הוא), הוא נעלם וחזר כעבור זמן קצר, ואמר לו שהוא שכח את האופניים והוא בא לקחת את האופניים. הסייר שרטט שרטוט **ת/24**, בו תיאר את המקום של השיחים שם שמע את הרעש, את המקום בו ראה את הנאשם כאשר חזר לאחר שהביא את הפנס, את המקום בו היו האופניים שהנאשם חזר לקחת, וכן סימן ב-X את המקום בו הנאשם נעלם לו, כאשר נכנס לאחת החנויות באזור המתנ"ס.

25. הוגשו מסמכים רבים הנוגעים לזיהוי הנאשם ע"י הסייר, והעידו עדים מספר לגבי הזיהוי. ואולם, כאשר הנאשם בעדותו אישר כי היה במקום ושוחח עם הסייר, שוב אין צורך להיזקק לעניין זה.

26. עם זאת, יצוין כי למרות שהסייר חשד בנאשם כבר למחרת היום, ומסדר זיהוי תמונות שנערך על ידי דפדוף **(ת/31)** נערך ביום 16.5.17 **(ת/25)** - בפועל נעצר הנאשם רק חודש לאחר מכן. גם עובדה זו מתמיהה ומטילה צל על הראיות המפלילות.

27. מכל האמור לעיל עולה התמונה הבאה: הסייר שהגיע לזירה שמע רעש בשיחים אולם לא ראה את הנאשם בשלב זה. הסייר הלך להביא פנס, וכאשר חזר, ראה את הנאשם הולך בדרך עם חבית גרוטאות, שאל אותו למעשיו, וקיבל את התשובה כי הוא אוסף מתכות, תשובה שהניחה כנראה את דעתו. ראוי לשים לב שהנאשם לא רץ ולא נמלט, אלא הלך עם החבית, באופן שאינו אופייני למי שזה עתה פרץ לבית. לאחר מכן אפילו שב הנאשם לקחת את אופניו. הסייר ראה את החנות אליה נכנס הנאשם, שכן הבחין באור נדלק ונכבה בסמוך למקום בו נעלם לו הנאשם.

28. מגרסה זו בכללותה עולה בברור, כי בזמן אמת, **בעת השיחה עם הנאשם, הסייר לא חשד בו**. אם הסייר היה חושד בנאשם, לא היה משלח אותו לדרכו מבלי לבדוק מה יש בחבית, ומבלי להמריץ את השוטרים לבדוק מייד במקום בו נעלם הנאשם, שם נראה אור נדלק ונכבה. ניכר שרק לאחר שהמטרה הגיעה למקום, והסייר נכנס איתם וראה שאכן הבית נפרץ, הוא קישר בדיעבד שאולי היה משהו מוזר בהתנהגותו של אותו אדם.

גרסת הנאשם

29. בהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 19.6.17 **(ת/1)**, הנאשם הכחיש את עבירת ההתפרצות. הוא אישר שהוא גר בחנות במרכז החנויות, שם הוא נעלם לסייר. הוא ציין כי הוא עובד בעבודות מזדמנות וגם אוסף מתכות ומוכר אותן. הוא אישר כי הוא מעשן סיגריות מגולגלות כמו הסיגריה שנתפסה בזירה וכי הוא מסתפר אצל אדוארד. ואולם, כאשר נשאל אם פרץ לדירה בתאריך 16.5.17 הוא השיב: **"אני לא זוכר שעשיתי דבר כזה בחיים שלי לא פרצתי לדירה"** (ת/1 ש' 46).

המאשימה שמה דגש על טיב ההכחשה, שאינו מוחלט: "לא עשיתי", אלא מתחמק: "לא זוכר שעשיתי".

מדובר באדם פשוט ולא נראה לי שיש לתת משקל משמעותי לנוסח ההכחשה.

30. יצוין כי השוטר הטיח בנאשם בחקירתו, כי הסייר ראה אותו מסתתר בין השיחים, זאת בניגוד לעדותו של הסייר, לפיה רק שמע רעש בשיחים, הלך להביא פנס ואז ראה אותו הולך ברחוב הסמוך. הנאשם נשאל אם פגש בסייר והשיב: **"אני לא פגשתי אף סייר. לא יודע מי זה. לא פרצתי לשום בית"** (ת/1 ש' 71). זאת כאמור, בניגוד לעדותו בבית המשפט.

31. בהודעתו השניה של הנאשם (ת/2) מיום 21.6.17, חזר החוקר והטיח בו כי הסייר זיהה אותו והנאשם השיב: **"זה לא יכול להיות. אני לא ברחתי מאף סייר. לא זוכר מקרה כזה בכלל"** (ת/2 ש' 14-18). גם כאשר הטיחו בנאשם כי בדל סיגריה עם הדנ"א שלו נתפס בזירת ההתפרצות, הוא חזר ואמר: **"זה לא יכול להיות דבר כזה זה לא הגיוני"** (ת/2 ש' 45).

32. כאמור במבוא, בעדותו של הנאשם בבית המשפט, הוא שינה את גרסתו מן ההודעות במשטרה, ואישר את המפגש עם הסייר. לדבריו, כאשר נחקר במשטרה לא ידע במה מדובר, מכיוון שמדובר היה בפגישה מקרית עם אדם בלילה והוא לא ידע שהוא סייר. גם אם קשה לקבל הסבר זה, הרי שיש להביא בחשבון, כי מדובר בחקירה שנערכה למעלה מחודש ימים לאחר האירוע, כך שאפשרי בהחלט שהנאשם לא ידע לשייך לשאלות את המפגש הקצר עם הסייר.

33. הנאשם הוסיף והעיד, כי באותו לילה הוא אסף ארגז גדול של כבלים חשמליים. לדבריו, המחוזקים בשרטוט הסייר, המפגש היה במרחק של 50 מ' מהחנות שבה הוא מתגורר, לשם לקח את החבית עם הגרוטאות. אותו אדם ראה אותו ושאל אותו מה הוא עושה פה, והוא השיב לו כי הוא אוסף נחושת. הנאשם הוסיף וציין כי חשש שאותו אדם יגנוב לו את האופניים, ולכן לאחר שהניח את החבית עם הדברים שאסף, הוא חזר לקחת את האופניים (ע' 58 לפרו').

34. בחקירה הנגדית, נשאל הנאשם לגבי נוכחותו בשעת לילה מאוחרת בסמוך למקום שנפרץ. הוא השיב כי בגלל תחליפי הסם שהוא לוקח, הוא ער בערבים ובלילות ואז מחפש גרוטאות בפחי האשפה (ע' 60 ש' 14-18 לפרו'). הוא הכחיש שאמר לסייר: **"אני לא פורץ וסייעתי לחבר"**, ואמר כי הסייר רק שאל אותו מה אתה עושה פה, והוא השיב לו שהוא אוסף מתכות והראה לו את החבית עם הכבלים (ע' 61 ש' 16-23).

35. הנאשם נשאל כיצד השוטר שמע רעש בשיחים, ומיד לאחר מכן ראה אותו בסמוך והשיב: **"... כשהיתה אזעקה אני הייתי באיזור מעבר לכביש. שמעתי את האזעקה ואספתי גזם מהמקום שכתוב אופניים והמיחזורית היתה ליד הפח של הגזם, ויש מיחזורית ובו החבאתי את האופניים. והלכתי ועברתי קצת את הבית לכיוון הבית שלי, ופגשתי אותו עם הציוד שלי. המקום שמצויר אדם על הכביש (בשרטוט ת/24 - א"א), זה המקום שדיברתי איתו. דיברתי איתו ושמתי את הציוד ולקחתי את האופניים ואת הציוד"** (ע' 64 ש' 19 - 24 לפרו').

36. אכן, קשה לקבל את גרסתו של הנאשם, אשר הכחיש תחילה את המפגש עם הסייר, ושינה את גרסתו. יתרה מכך, הנאשם לא הביא כל הסבר מניח את הדעת לקיומו של בדל סיגריה עם הדנ"א שלו בזירת ההתפרצות.

37. עם זאת, גם כאשר הוטח בו ממצא הדנ"א, עמד הנאשם על גרסתו ש"זה לא הגיוני", והוא הביא הסבר כלשהוא לנוכחות מקרית בשעת לילה מאוחרת בסמוך לבית שנפרץ, שאיננה קשורה להתפרצות. הסבריו לגבי ארגז המתכות, או חבית הגרוטאות, תואמים את גרסת הסייר, ואינם מתיישבים עם פורץ שזה עתה נמלט מזירת התפרצות.

דין והכרעה

38. אין מחלוקת כי הראיות המפלילות את הנאשם הן כבדות משקל: אין כל הסבר מניח את הדעת לבדל הסיגריה שעליו נתפס הדנ"א של הנאשם אשר נמצא בזירת העבירה, כאשר הנאשם מכחיש במסגרת "הובלה הפוכה" כי היה בבית. גם נוכחותו של הנאשם בסמוך למקום ההתפרצות בשעת לילה מאוחרת מהווה נסיבה מחשידה, וכך גם דבריו הראשוניים והספונטניים לסייר "**אני לא עברתי**" או "**אני לא פורץ**". עוד יצוין, כי גם עדותו של הנאשם לא עשתה רושם אמין, שכן כאשר נחקר במשטרה, הכחיש מכל וכל מפגש עם אותו סייר, ואילו בעדותו בבית המשפט לפתע הוא זכר לפרטי פרטים מאותו מפגש ומאותה שיחה.

39. התביעה הפנתה בסיכומיה, לעניין אלמליח (ע"פ 149/12 **אשר אלמליח נ' מדינת ישראל**, (24/09/2012)), בו נקבע כי ניתן להרשיע על יסוד ראיה בודדת של דגימת דנ"א, אולם הדבר צריך להיעשות בזהירות: נפסק שם כי ראיית דנ"א היא ראיה נסיבתית, אשר הרשעה על בסיסה תתאפשר רק אם המסקנה ההגיונית היחידה שנלמדת ממנה היא כי הנאשם אחראי בפלילים. משקל הראיה ואפשרות ההרשעה על-פיה יוכרעו בהתחשב בהסבר שהציע הנאשם לנוכחות הדנ"א שלו בזירה. בית המשפט הזכיר, שראיות נסיבתיות, בשונה מראיות ישירות, טעונות היקשים ומסקנות בדבר התקיימות העובדות הישירות שיש להוכיח. בתיקים המבוססים על ראיות מסוג זה, עשוי להיוותר חלל ראייתי שבו רב הנסתר על הגלוי. לא כל שכן כאשר מדובר בראיה נסיבתית אחת ויחידה שעל פיה יישק דבר. לפיכך, הגם שראיית דנ"א עשויה לקשור את הנאשם ב"שלשלאות כבדות", למעשה העבירה, עדיין מצווה בית המשפט לבחון אם מתקיימים במלואם יסודות העבירה המיוחסת לנאשם (שם, פסקאות 34-36 לפסה"ד).

40. **מחד גיסא**, הנאשם לא הביא כל הסבר מניח את הדעת להימצאות בדל סיגריה עם שרידי דנ"א שלו בזירה, וכאמור בהלכת אלמליח, מדובר בראיה מפלילה, שבהעדר הסבר מניח את הדעת, די בה לבדה כדי לבסס הרשעה בפלילים. **מאידך גיסא**, מדובר בראיית דנ"א על גבי חפץ נייד. גם אם אדחה את טענת הנאשם כי מדובר בבדל שהשתילו בזירה השוטרים, הרי שקיימת אפשרות שהבדל הועבר לזירה ע"י אדם אחר.

41. בית המשפט יכול להרשיע אדם רק אם הוא משוכנע מעבר לכל ספק סביר באחריותו של

הנאשם לביצוע עבירה. כב' השופט דנציגר, הורה על זיכוי נאשם מחמת הספק, תוך התערבות בממצאי בית המשפט המחוזי, בקובעו כי בעת ההערכה של חומר הראיות, על בית המשפט לשאוף ליישומו של מבחן הבנוי על "ההסבר הסביר". בביטוי 'סביר' טמונים הסיכון והמיון, בין עניינים שיש להם אחיזה הגיונית במציאות לבין דברים שהם ספקולציות נעדרות תשתית. על השופט להאזין לקול מצפוננו ולזכות את הנאשם, שעה שלאחר בחינת כללם של דברים אין הוא משוכנע כי המסקנה היחידה העולה הינה בדבר אשמתו של הנאשם (ע"פ 10479/08 פלוני נ' מדינת ישראל, (2009)). כב' השופט רובינשטיין ציין במקרה אחר בו זיכה מחמת הספק, את "רעידת ידו של השופט" כקריטריון לזיכוי (ע"פ 10596/03 גרגורי בשירוב נ' מדינת ישראל, (2006)). כב' השופט הנדל הזכיר כי מצוות המחוקק היא לתחום מעין "רצועת ביטחון" סביב ההרשעה, באופן שמקרים שאינם נחרצים דיים לא יבואו בגדרה, גם אם קיימות לחובת הנאשם ראיות משמעותיות, אלא שעדיין מתנדנדות כפות המאזניים (ע"פ 3676/11 פלוני נ' מדינת ישראל, (2012)). בעניין מורה (ע"פ 149/15 מרואן מורה נ' מדינת ישראל, (22/11/2016)), זיכה בית המשפט העליון נאשם שהורשע על יסוד ראיות נסיבתיות בקובעו כי קיומו של ספק סביר, ככל שהוא נוגע לראיות נסיבתיות מפלילות, משמעו כי ניתן להסיק מן הראיות הנסיבתיות הסבר אפשרי אחר השולל אחריות פלילית. כדי לקבוע ממצא מרשיע על בסיס ראיות נסיבתיות, נדרש כי שילובן יוביל למסקנה מפלילה כמסקנה סבירה אפשרית יחידה. בהתקיים מסקנה סבירה אפשרית אחרת, שהיא ממשית ואינה דמיונית, שאין בה כדי הפללת הנאשם, דינו לצאת זכאי. כאשר ישנן כמה וכמה תהיות אשר מקימות ספק, שגם אם הוא קל שבקלים, די בו כדי למנוע הרשעה (שם, פסקה 27 לפסה"ד והפסיקה הרבה המאוזכרת שם).

סיכום של דבר

42. בענייננו, למרות הראיות המפלילות כבדות המשקל, בדמות בדל הסיגריה בזירה, והמצאות מחשידה בסמוך לזירה בשעת לילה מאוחרת, הרי ששורה ארוכה של תהיות שנותרו ללא מענה, מקימות ספק סביר:

- א. הסייר לא ראה את הנאשם יוצא מהשיחים, אלא הולך בדרך לתומו. הולך ולא נמלט, כפי שהיה צפוי ממי שזה עתה יצא מבית נפרץ כאשר האזעקה עדיין פועלת.
- ב. הסייר שאל את הנאשם למעשיו, והנאשם השיב שהוא אוסף גרוטאות. הסייר העיד שאכן הנאשם התהלך עם חבית או ארגז שחלקי מתכת נצפו ממנו ע"י הסייר. לא צפוי שמי שנמלט מזירת התפרצות יטול עימו חפץ כזה.
- ג. הסייר לא חשד בנאשם באותה עת, שהרי בלתי סביר שלא עיכב אותו ולא בדק בכליו אם נמצא שם רכוש גנוב.

ד. הנאשם חזר לזירה לקחת את אופניו. גם אם עלה בידיו של הנאשם המפגש הראשון עם הסייר ליצור בעורמה תדמית בפני הסייר של עובר אורח תמים, בלתי סביר, אם היה הוא הפורץ, שישב ל"זירת הפשע".

ה. הסייר העיד כי ראה אור נכבה ונדלק מהחנות אליה, כפי הנראה, נעלם החשוד. ניתן היה אפוא לאתר את המקום ולבצע בו חיפוש על אתר. עם זאת, המשטרה לא עשתה חיפוש בסמוך לעבירה, על מנת לאתר את הרכוש הגנוב, אלא רק בחלוף חודש ימים.

ו. חודש ימים חלף מעת ביצוע העבירה ועד למעצרו וחקירתו של הנאשם. פער זמנים זה, יחד עם העובדה כי השיחה עם הסייר היתה שיחה תמימה, יכולים להסביר את שינוי הגרסה וההכחשה הראשונית בהודעות הנאשם במשטרה, של המפגש עם הסייר.

ז. אכן, בהתאם להלכה הפסוקה, די לעיתים בראיית דנ"א שיש בה כדי להפיל לבדה כדי להביא להרשעה. ואולם, בענייננו, מדובר בחפץ נייד - בדל סיגריה שניתן להעבירו ממקום למקום.

ח. בדל הסיגריה נמצא באופן בולט על גבי המיטה בחדר השינה בו נערכה התפרצות. מיקום הבדל ואופן הנחתו, כעולה מתמונה 18 בדוח מז"פ ת/8, הולם הנחה לצרכי הפללה, יותר מאשר זריקה מקרית של הבדל בעת התפרצות: סיגריה המושלכת בעת ביצוע התפרצות, צפוי כי תושלך על הרצפה, ולא באופן כה בולט בלב המיטה הזוגית. בנוסף, לא נצפה גם כתם בערה כלשהו על גבי הסדין, כפי שהיה צפוי אם מדובר היה בהשלכת סיגריה בוערת.

ט. לא נמצאו בבית טביעות אצבע. מדובר אפוא בפורץ מתוחכם שעשה שימוש כנראה בכפפות. בלתי הגיוני שפורץ "זהיר" כזה ישאיר בדל סיגריה בזירה.

י. השוטר אוחיון שהגיע ראשון לזירת ההתפרצות בלילה, לא ראה את בדל הסיגריה, למרות היותו כה בולט בזירת העבירה.

יא. בהתאם לעדות השוטר אוחיון ולדוח מז"פ, חלפו חמש עד שש שעות מאז שהמשטרה ביקרה בבית בלילה בסמוך לפריצה ועד לבדיקת מז"פ. בכל אותה תקופה נותר הבית פרוץ, שכן בעליו שהו בחו"ל.

43. ניתן להביא הסבר לכל אחת ואחת מהתמיהות הללו בנפרד, אלא שבהצטברן זו לזו, הן מקימות ספק סביר באשמו של הנאשם.

44. נוכח כל האמור לעיל, למרות שמדובר בשורת ראיות מפלילות למדיי, ולמרות שבית המשפט מתקשה לקבל את עדותו של הנאשם - הרי שעדיין נותר ספק סביר ממנו זכאי הנאשם ליהנות.

45. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשע"ט, 24 אוקטובר 2018 במעמד הצדדים.